

HÔN NHÂN THEO PHÉP ĐẠO CÔNG GIÁO

Trên chiếc bàn nhỏ nơi phòng khách, có đặt cuốn Album hình kỷ niệm ngày cưới "mới toanh"! Bìa cuốn Album được trang trí bằng hàng chữ thật đẹp **Hôm-Nay Thành-Hôn**. Trong phòng khách còn la liệt đủ thứ quà cưới, chứng tỏ đôi tân hôn mới lấy nhau. Đúng như vậy.

Cô dâu Viviana nhoèn miệng cười thật tươi và giải thích:

- Chúng tôi mới chính thức làm lễ cưới cách đây 10 ngày. Nhưng chúng tôi đã đính hôn từ 10 năm qua.

Âu yếm nhìn vợ, **chú rể Davide** tiếp lời:

- Trong vòng 4 năm, chúng tôi đã "sống chung". Nhưng lúc ấy chỉ thấy chân trời "trống-rỗng" trước mặt. Bây giờ thì trái lại, sau khi chính thức thành hôn, chúng tôi có một chương trình sống. Chúng tôi cùng chung xây hạnh phúc theo đúng thánh ý THIÊN CHÚA và giáo huấn của Giáo Hội Công Giáo. Chúng tôi thật hài lòng với chọn lựa của mình.

Nhớ lại kinh nghiệm "sống chung" giữa đôi bạn trẻ chưa thành hôn, cả hai vợ chồng Viviana và Davide - người Ý - đều thành thật chấp nhận lầm lẫn của mình:

- Nhiều người chọn giải pháp "sống chung" nhưng không "kết hôn" lấy lý do là họ không có tiền để làm lễ cưới và xây dựng mái ấm gia đình. Thật ra đó chỉ là một "cái cớ" không có nền tảng vững chắc. Bởi lẽ, nếu nói không có tiền, sao họ có thể tậu được căn nhà để "sống chung"?

Vậy thì lý do gì đã thúc đẩy đôi bạn Viviana và Davide quyết định xin làm lễ cưới nơi nhà thờ, cùng nhau thề hứa trọn đời yêu nhau trước mặt THIÊN CHÚA và trước mặt vị Linh Mục chủ lễ thành hôn? Có phải vì họ lo không an toàn và sợ không bảo đảm cho cuộc sống chẳng? Hay vì họ nghi ngờ rồi ra hai người sẽ không mãi mãi yêu nhau? Thưa Không. Không phải như thế. Chính Viviana giải thích:

- Có thể có người cho rằng trước đây chúng tôi không đứng đắn. Ai muốn phán đoán thế nào tùy ý. Riêng chúng tôi, ngay thời gian đầu khi chúng tôi mới quen nhau, rồi đi đến chỗ đính hôn, chúng tôi luôn ý thức rằng mình là đôi bạn được duyên trời xe định! Chúng tôi thành thật yêu nhau và sống cho nhau. Chúng tôi tin chắc vào tình yêu của nhau đến độ chúng tôi đã quyết định mua căn nhà này. Trước đó chúng tôi đã "sống chung" với nhau trong vòng 4 năm trời. Tận tâm tận tâm chúng tôi vẫn nghĩ rồi sẽ có ngày chính thức thành hôn. Dĩ nhiên, nếu hai người không có dự án hợp pháp cho tương lai thì sẽ không "sống chung" dưới cùng mái nhà. Tuy nhiên, việc tổ chức một đám cưới, nguyên ở bình diện hành chánh thôi, cũng cần có thời gian chuẩn bị. Nhưng từ khi tậu được căn nhà, chúng tôi không muốn chờ đợi lâu

hơn. Chỉ có điều, khi thật sự "sống chung" dưới cùng mái nhà, chúng tôi phải đồng ý trong nhiều vấn đề như việc trang trí và tổ chức cuộc sống chung chẳng hạn.

Tiếp lời vợ, anh Davide giải thích lý do chậm trễ đi đến hôn nhân:

- Phải thành thật thú nhận rằng, việc trì hoãn một phần đến từ phía tôi. Trong khi Viviana là tín hữu Công Giáo ngoan Đạo thì tôi là kẻ không sống Đạo. Tôi dửng dưng với các đòi buộc tôn giáo. Tôi nghĩ không cần phải hợp-thức-hóa cuộc sống chung, bởi lẽ, đối với tôi, điều kiện quan trọng nhất là chúng tôi yêu nhau. Tình yêu là yếu tố hàng đầu. Đó là quan niệm trước đây. Bây giờ thì tôi hoàn toàn không nghĩ như thế. May mắn thay, tôi gặp được người phụ nữ hiền đức. Chính nàng nhẫn nại chờ đợi tôi. Nàng chờ đợi có ngày tôi hiểu được tầm quan trọng của bí tích hôn phối, về chỗ đứng

của tôn giáo trong đời sống hôn nhân và gia đình. Nàng không muốn nài-nĩ ép buộc khiến tôi phải chấp nhận một quyết định quan trọng, chỉ với mục đích làm vui lòng nàng. Nàng không muốn thế. Và thời gian đã giúp tôi hiểu rõ vấn đề cũng như mang lại kết quả tốt đẹp cho ngày hôm nay .. Thật thế, cách đây 10 ngày, trước bàn thờ Chúa trong thánh đường, tôi đã làm một việc quan trọng và thâm sâu nhất trong cuộc đời tôi. Chính bí tích hôn phối nhận lãnh trong Nhà Thờ đã trao ban cho tôi ý thức cao cả về cuộc sống hôn nhân mà cách đây 4 năm tôi không hề có

... Lạy Chúa, khi tác thành nhân loại, Chúa đã muốn có sự phối hợp giữa người nam và người nữ, xin Chúa dùng dây tình yêu duy nhất mà liên kết các tôi tớ Chúa là những kẻ sẽ phối hợp với nhau bằng kế ước hôn nhân, để khi Chúa rộng ban cho họ được hưởng hiệu quả trong tình yêu thì Chúa cho họ trở nên nhân chứng của chính tình yêu ấy. Nhờ Đức GIÊSU KITÔ Chúa chúng con. Amen.

("NOI, Genitori e Figli" (Avvenire), 27 Novembre 2005, trang 20-21).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt